

Nepředmětné významy v běžném jazyce

Heda přijela včera z Prahy, vyjela hned ráno autobusem, ale přišla de facto už pozdě. Když došla rychlým (relativně!) krokem k autobusu, v němž kromě řidiče byla je jediná paní, řidič jí řekl: Já tady už vlastně nejsem, už před minutou jsem odjel. A má žena na to: To jsem ráda! To bych zase musela několik týdnů slyšet, jak neumím přijít včas. A oba se dali do smíchu, a autobus se rozjel. Heda mi to vypravovala, abych měl další příklad, když ten s tím mužem odcházejícím do zaměstnání a tážícím se, kolik je venku stupňů, je už tak obehnaný. Jenže tento příklad, kdy dva lidé spolu mluví zdánlivě naprosto nesmyslně, snad ještě výrazněji ukazuje obrovskou důležitost spjatosti nepředmětných konotací s budoucností.

(Písek, 030602-1.)